

עין משפט
נר מצוה

ד א מיי פיינז מהל' שמירות הליי ונפ"ה מהל' מעשר הלי יצן סמג עשין לא טוש"ע חו"מ סי' שלז פתי"ט:

גליון הש"ם

גמ' א"ל אם לעוברי רצונו כך. עיין פנה דבר נחמד בתשובת שבות יעקב חיד"ק סי' קפב:

תוספות

אשתו של טורנסרופוס.

שהיה ר"ע מקמח טורנסרופי' לפני קיסר בקאלי פעם אחת הלך לביטוי ויועף אמרה לו אשמו מפני מה פינך זועפים היום אמר לה מפני פלוני שמעבר אחי אמרה לו אלהיהם של אלו שוגא וימה מן לי רשות ואכשיל אותו בדבר עבירה והלכה וקטטה עממה ונאלץ לפני רבי עקיבא כשראה אותה רקק ושחק וככה אמרה ליה פרה לי שגשה בדמים הללו אמר לה שמים אפרש והשלישית לא אפרש מה שרקקתי שאת כותית ונאלץ מטיפה סרוחה וסכולה מה שכימתי על האץ שופרא דגלי אלרעא ומה ששחק לה לא פירש לה והוא שחק לפי שראה בדוח הקודש שעמידה להמגייר ולהנשא לו אמרה לו הן הלכה ונתגיירה והכניסו לו ממון הרבה ונאלץ:
קטעי'א בר שילום:
פ"ק דע"ז (דף י:) מפי':
קופא.קוף:לחרתא.לחור: דרביע. רנון: אייתניהו נחליה: מדת חסידות עשו לו ולא מן הדין אלא אמרו אחרי אשר על ידי נגלותו נא נתנו לו:
אי הוי סגן פ"י מבערין: טורביטא.

אין צו משמעות: דרובא. ויכול לנולעה: סריך עלה. כלומר הכאז מנאק עליה: בקולחא. היינו בילת טורמיטא והיתה צודקת כל גופו עד שהיה מפיג לכו: עד דמסתרינן אנשי ביתי עליה. מסרין שענן מרובזעור: עשהבבליופסין לא יאכל בבנות שוה. פי' בפועל קאמר שאמרה תורה שזוכל ואמר התם שאטו אוכל אלא בנאותו המין ובלופסין אינו ממין צנות שוח ואע"ג ששניהם תאנים שני מינים הם: לפדי. תבשיל:

ני:

רן

ומן אשמו של טורנסרופוס.
שהיה ר"ע מקפחו בקראלי צפני קיסר ומקנתרו צדצרים. פעם אחת צא לביתו סר וזעף אמרה לו אשמו מפני מה פינך זועפים אמר לה מפני ר"ע שמקנטר אותי בכל יום צדצרים אמרה לו אלהיהם של אלו שוגא ומה הוא מן לי רשות

ואכשיל אותו צדצר עבירה נתן לה רשות ונתקטטה והלכה לה אצל ר"ע כשראה ר"ע אותה רק שחק וצכה אמרה לו מה אינון הנך תלת מילין אמר לה שנים אפרש שלישי לא אפרש רקקתי על שצאת מטיפה סרוחה צכיתי על האץ שופרא דגלי צארעא והוא שחק שגפה בדוח הקדש שעמידה להמגייר ולהנשא לו ולא רצה להודיעה אמרה לו כלום יש תשובה אמר לה הן הלכה ונתגיירה ונשאת לו לר"ע והכניסה לו ממון הרבה. האץ דקטיעא צר שלום מפורש צע"ז (דף י:) ודלמרן הכא דשמע אצוה ואמשיל על נדרה מפרש בכתובות צפ' אע"פ (דף סג.) דפתח ליה אילו הוית ידיע דההוא חתנך לורבא מרבנן מי אדרתיה אמר לו אפי' פרק אחד אפילו הלכה אחת. חיכא לאקשויי היכי פתח ליה צהא פתחא והא נולד הוא ותמן לקמן צפ' פותחין (דף סד.) דלין פותחין צנולד כיצד אמר קונס שאני נהנה לאיש פלוני ונעשה סופר ואמר אילו הייתי יודע שיעשה סופר לא הייתי נודר יש לומר דשאני הכא דר"ע על דעת שיעשה סופר נשאה כדליתא התם צפ' אע"פ צדיהא וכיון שכן לאו נולד הוא דשכיח טוצא שילמוד פרק אחד והלכה אחת:
רז **גמזא וכו' קופא. קוף:**
אשסמיו.
צרח ונכנס בתוך חור אחד:
איסיטון ליה כולאון.
ממדת חסידות ולא מן הדין:
וסרי.
נתקלקל היין:
אי הוו סנו.
טפי הוו גמירין שלא יהו נאים:
כי היכי דצנע יסה.
כשיעור שאלם יכול לנלעה כחתת צלא לעיסה:
סריך עלה.
הכאז היה נאלחו ונסרך צצילה:
וכד נפקא ואסיא.
כשהיתה יולאה מן הגוף:
ידע אסיא מאי סמא מסצעי ליה.
לפי מראה שצה היה מכיר הרופא בלחזה סס יתרפא החולי:
צקולחא.
לא ידעתי מה הוא. ולפי שלא היה צקי שמואל צצילה טורמיטא היה צודק עצמו צקולחא:
עד דמססרין אינשי ציסיא עליה שעריהון.
שכל כך היה אותו קולחא צודק אותו עד שהיה שמואל מתעלף ואינשי צימיה מתוך עצרן היו סותרות קליעת שער שלהן:
היה עושא ככלופסין.
מין תאנים:
לא יאכל צצנות שצע.
מין אחר של תאנים.

ומש"ה לא יאכל שאין לו לפועל לאכול אלא מאותו מין ממש שעושה צו:
לפדי.
סס תבשיל של תאנים:
אצוסינו אמרו נשינו טוצה.
כדמתיב (איכה ג)

הנודר מן המבושל פרק ששי נדרים

רש"י

ומן אשמו של טורנסרופוס.
לדון אחד ששמו רופוס והיה מטפטט צדצרי תורה כנגד ר"ע והיה ר"ע מנלחו בכל פעם והיה אותו לדון מתצייס וצא וסיפר לאשמו אמרה לו אני אפתחו ואכשילהו לפי שהיתה יפת תואר ציותר צאתה אללו וגילתה שוקה כנגדו ורק ר"ע ושחק וצכה אמרה לו מדוע עשית כן אמר לה השנים אומר לך מה שרקקתי צבשיל שמטיפה סרוחה צאת וצכיתי צבשיל שיפיך עמיד לללות צארך ומה ששחק לא רצה לומר לה אעפ"כ הפצירה צו עד שאמר לה שעמידה להמגייר ומנשא לו אמרה לו וכי יש תשובה אמר לה הן ונתגיירה לאחר שמת צעלה ונשאת לו והציאה לו ממון גדול:
מן קטיעא צר שלום.
מפורש במסכת ע"ז צפ"ק (דף י:) **קופא. קוף:**
על לחרסא.
נכנס הקוף צחור אחד צקרקע:
רציע.
רוצץ:
הכי דין.
כמו שדנתי אתה בתמיה:
ידעס ליה.
מכרת אותו:
ורצה כריסיא.
צטן גדול יש לו:
טורמיטא עצדא דעצדי ליה.
להיהא צילה טורמיטא שווי אלפא זווי:
עד דמטווצרא.
שמתמעטת כדי שיכול לצולעה שלימה:
ואי איוס ציס כיצא.
צמעיו סריך עליה על היהא צילה ועיכר צה:
וכדנפקא ממעיו.
שלימה ידע אסיא כו':
הוס דזיק נפשיה צקולחא.

היינו דומיא דצילה טורמיטא והיה מפשפש כל מעיו אס יש צהן כאז והיה מתחלש ומתעלף כל כך עד שאשמו צוכה עליו ותולשת שערה מחמת דלגה:
היה עושא.
הפועל שמלקט לו ככלופסין:
לא יאכל צצנות שצע.
שלא הרשמו התורה לאכול אלא מאותו המין שהוא מלקט דכתיב כי תצא צרכס רעך ואכלת ענבים וגו' (דברים כג):
לפדי.
מיני מאכל:
לאגמורי אלפא מיני לפדי.
שילמדו לעשות אלף מיני מאכל:
אומניה לדינא.
על מאתים מין שלא לימדו:
אצוסינו אמרו נשינו טוצה.
דכתיב נשיתי טוצה (איכה ג) שראוה כצר אלא שעכשיו שכתוה אצל אנו לא ראינו טוצה מעולם שאין אנו יודעים כמה מיני טעם יש צפירות כלומר דצר מופלא הוא שכל כך לימדו:
לא אומני' לצר קפרא.
לפי שהיה איס צדקן ומתיירא שמא יעשה שוס דצר שישחק:
אמר.
צר קפרא לרבי אס לעוצרי רצונו משפיע לו טוצה כ"כ לעושי רצונו כו' שהיה מנגהו על שלא זימנו:
לעושי רצונו.
משפיע לו צעוה"ז טוצה כ"כ שהתחיל לספר צצצחו צבשיל שזימנו:

דככל

ונשינו טוצה:
אצוסינו אמרו נשינו טוצה.
היה תמה על שהיו כל כך [צקליין] צמיני תענוג:
נפקו על ציס גגנא דין.
להוצאת הנישואין:
דיקולא

מסורת הש"ם

(א) תענית ז. (ג) נע' פרש"י ע"ז כו: ד"ה פתי אובמאן, (ג) צערוך ערך קלח. משיס קלח של כרוצ צפוי וצלעו, (ד) [מעשרות פ"ב מ"ח], (ס) וצ"ל צריה ולא אומניה לצר קפרא כמד וכי"א צע"ז, (ו) [מכות כד:], (ז) שיך לע"א,

הגהות הב"ח

(א) גמ' על לחורתא חפזי: (ג) שם אף אורייתא כן א"ל והאיכא: (ג) שם אלפא דינרי דמחייל לה: (ד) שם וחס אית ביח כיצא:

מוסף רש"י

במאני דפחרא. דרך שחוק אמר ומרמז מה את אומרת לי והלא אביך נתן יין ככלים מטוערין על חסם [תענית ז]. פחרא. חרס על יוצר [דניאל ב (א)]. וסרי. הנבאש [סוכה (ג)]. יומא דמחייר ביה רבי אחיא פורענותא לעלמא. שהיה דואג ממיד צלרת ישראל ובחוליו [סוכה ג].

פירוש הרא"ש

ובן אשתו של טורנסרופוס. שנתגיירה ונאלץ ר' עקיבא:
ובן קטיעא בר שילום. צפ"ק דע"ז (דף י:) שמתן כל ממון לר"ע ותלמידיו:
על לחרתא. נכנס הקוף לחור אחד מלאו רטוע על מרגליות ונתנו לו המרגליות לפנים משורת הדין:
בבלי מבער. שהיה שחור: (פ"סבא) עד דמטווצרא. עד שמתקטן שיכול לנלעה:
בקולחא. היינו צילת טורמיטא והיה מחלש עד שצני ציטו מורטין שער ראשם עליו:
בבליופסין לא יאכל בבנות שוה. פועל העושה מללצה אצל בעל הבית אוכל כמה שהוא עושה דכתיב כי תצא צרכס רעך וגו' ומוקמין ליה בפועל ואמרינן צצ"מ (ד' א:) דאינו אוכל אלא מאותו המין שהוא עושה מללצה וקמ"ל הכא דלע"ג דלופסין וצנות שוח שניהם מין תאנים אפי' הכי חשויי כשני מינים:
דעבדין מנההן לפדי. מיני מאכלים:
אנו אפילו בעינינו לא ראינו. שאין אנו יודעין לתקן כל כך מיני מאכלים: